

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Geönczeöl Csaba ügyvéd (...) által képviselt K. K. (...) kérelmezőnek a Fővárosi Választási Bizottság (1052 Budapest, Városház utca 9-11.) 2014. október 17. napján meghozott 275/2014. (X.17.) FVB számú határozata ellen benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelme folytán megindult nemperes eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Választási Bizottság 275/2014. (X.17.) FVB számú határozatát helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 10.000 (Tízezer) forint eljárási illetéket.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

K. K. 2014. október 11. napján kifogást terjesztett elő, amelyben előadta, hogy a Főváros IX. kerületének több utcájában valótlan tartalmú írást helyeztek több mint 500 szavazópolgár postaládájába, melynek címe: „K. nem méltó a magyarság képviseletére”. Állítása szerint ezzel legalább 1500 emberhez valótlan, hamis, megtévesztő információt juttattak el, mert a szórólapon őt, aki a Jobbik Magyarországért mozgalom képviselőjelöltje, "emberölési kísérlettel" és "gépkocsi kerekének kiszúrásával" vádolják, ami valótlan, megalapozatlan és hamis. A beadványhoz mellékelte a szórólapról készült fényképfelvétel másolatát. Tanúkat nevezett meg, akik bizonyítják, hogy a szórólap a kifogás előterjesztésének napján is több postaládában volt és egy meg nem nevezett tanúra hivatkozott, aki látta, hogy a szórólapot K. L., az MSZP-Együtt-PM-DK képviselőjelöltje tette be a postaládákba. Álláspontja szerint mindezek sértik a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) Alap gondolatát, a Ve. 144. §-át, valamint a 2. § (1) bekezdés c) pontját, mert a jelöltek és a jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség így nem biztosított.

A Budapest Főváros IX. kerület Helyi Választási Bizottsága (a továbbiakban: HVB) 229/2014. (X.12.) HVB számú határozatával a kifogást elutasította. Az indokolásban rögzítette, hogy a kifogástevő bizonyítékként egy szórólap fényképfelvételét csatolta, de a név szerint, illetve név nélkül említett tanúk nyilatkozatát nem mellékelte. Így a HVB sem az elkövetés helyére és idejére, sem az elkövető személyére vonatkozóan nem kapott bizonyítékot. Kifejtette, hogy a szórólap tartalmát a Ve. rendelkezései szerint nem vizsgálta és nem is vizsgálhatta. Amennyiben a kérelmező úgy ítéli meg, hogy a szórólap alkalmas hírnevének vagy becsületének csorbítására, akkor kezdeményezheti az illetékes hatóságok eljárását, azonban a HVB-nek a szórólap tartalma alapján nincs módja megállapítani a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt alapelv megsértését.

A kérelmező a határozattal szemben fellebbezéssel élt, amihez újabb bizonyítékokat (a szórólapról készült fotó fénymásolata, tanúnyilatkozat, 228/2014. (X.12.) HVB határozat) csatolt. Jogszabályellenesnek találta, hogy a személyiségét súlyosan sértő, impresszum nélküli szórólap tartalmát a HVB nem vizsgálta, és mivel nem vizsgálta, jogszerűnek találta az abban róla állított valótlan vádat. Álláspontja szerint sérült a Ve. 2. § (1) bekezdés a) és e) pontjában megfogalmazott választások tisztasága, illetve a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelve, továbbá az ügy kapcsán felmerül a hivatali visszaélés gyanúja is.

A Fővárosi Választási Bizottság (a továbbiakban: FVB) 275/2014. (X.17.) FVB számú határozatával a kérelmező fellebbezését elutasította, az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Döntését a Ve. 221. § (1) bekezdésére, 223. § (3) bekezdés a) és b) pontjára, 224. § (2) bekezdésére, (3) bekezdés a)-c) pontjára alapította. Az indokolás szerint az ügyet érdemben megvizsgálva megállapította, hogy az ügy elbírálása nem tartozik a hatáskörébe. Kifejtette, hogy amennyiben a kérelmező úgy ítéli, hogy a szórólap állításai sértik a Ptk. vagy a Btk. valamely §-át, akkor kezdeményezheti az illetékes hatóságok eljárását, a fellebbezése alapján a Ve. 2. § (1) bekezdés a) és e) pontjának sérelme nem állapítható meg. Megjegyezte, hogy a kérelmező tévesen gondolja, hogy mivel a HVB a szórólap tartalmát nem vizsgálta, jogszerűnek találta az abban foglaltakat. A hivatkozott 228/2014. (X.12.) HVB határozat tekintetében arra utalt, hogy az más tárgykörben született, így a jelen ügy kapcsán nem releváns.

A kérelmező bírósági felülvizsgálat iránti kérelme az FVB határozat megváltoztatására és a jogszabálysértés megállapítására irányult. Kiemelte, hogy a Ve. 144. § és 2. § (1) bekezdés c) pontja alapján azért élt kifogással, mert a személyét érintő és a választással kapcsolatos olyan jogsértés jutott a tudomására, amellyel sérült a jelöltek és jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség a választások során. A valótlan tartalmú röpiratok a választás eredményét érdemben is befolyásolhatták. Megismételte, hogy egy tanú látta, amint a szórólapot K. L. az MSZP-Együtt-PM-DK képviselőjelöltje a postaládákba helyezte, tehát igazolt a terjesztő kiléte. Kifejtette, hogy a szórólap választási plakátnak és kampány eszközként minősül. A választási plakáton impresszumnak kell szerepelnie a kiadmányért felelős személy feltüntetésével, de a terjesztett szórólapon ilyen impresszum nem található, ezért megvalósult a jogsértés. Az FVB-nek volt hatásköre a kifogással érintett kérdésekben, ezért határozata jogszabálysértő.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem alapos.

A kérelmező fellebbezésében a Ve. 2. § (1) bekezdés a) és e) pontjait jelölte meg a jogsértés alapjául, ezért a TVB ebben a körben döntött. Eljárását e tekintetben a kérelmező felülvizsgálati kérelmében nem sérelmezte, de indokait illetően visszatért a kifogásban írt Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjára és a 144. §-ára. A felülvizsgálati eljárás kereteit a kérelem határozza meg, ezért kérelem hiányában a Fővárosi Ítéltábla nem vizsgálta, hogy megállapítható-e a választás tisztaságának, illetve a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelveinek sérelme, csak a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjára alapított jogsértés kérdésében foglalt állást.

A kérelmező a szórólap tartalmát kifogásolta, ez a Ve. 144. § (1)-(3) bekezdése értelmében plakátnak minősül, amit a kampányidőszakban a jelölő szervezetek és a jelöltek engedély,

illetve bejelentés nélkül készíthetnek és korlátozás nélkül elhelyezhetnek. A szórólap, mint a Ve. 140. §-a szerinti kampányeszköz tehát objektíve alkalmas a választói akarat befolyásolására vagy annak megkísérlésére, de jogsérelem elkövetésének megállapítása és szankcionálása csak akkor lehetséges, ha a kérelmező a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint bizonyítja vagy legalább valószínűsíti a jogsértés megvalósulását. Az iratokhoz csatolt írásbeliségek azonban a valószínűség szintjén sem igazolják a szórólap megjelenését és annak körülményeit. A kifogáshoz, majd a fellebbezéshez is mellékelt szórólapról készült fotó fénymásolataiból megállapítható a tartalma, de nem vonható le következtetés arra, hogy az mikor és milyen körben került terjesztésre. A kérelmező a fellebbezési szakban fénymásolatban csatolt egy kézzel írt, 2014. október 12. napján keltezett nyilatkozatot, amelynek szövege nem, illetve alig olvasható, a rajta látható aláírás olvashatatlan, így nem szolgálhat a hiányzó adatok alátámasztására.

Önmagában az a körülmény, hogy a szórólapon nem szerepel impresszum, a választási eljárás szempontjából nem jogsértő, ilyen elvárást a Ve. nem támaszt a plakáttal szemben, más jogági jogszabályi előírások pedig a választási eljárással kapcsolatos jogvita elbírálása során nem nyerhetnek értékelést.

A hivatkozott 228/2014. (X.12.) HVB határozat – amellyel kapcsolatban a kérelmező kettős mérce alkalmazását állította – eltérő tényálláson alapul és indokolásából kitűnik, hogy abban az ügyben fényképfelvételek álltak rendelkezésre, és lényeges különbséget jelent az is, hogy az említett határozat a szórólapokkal megvalósított jogsértést nem a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja, hanem e) pontja körében mondta ki.

A Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja előírja, hogy a választási eljárás szabályainak alkalmazása során érvényre kell juttatni a jelöltek és a jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség alapelvét. Az ítéltábla álláspontja szerint az adott esetben önmagában a szórólap tartalma alapján a felhívott alapelv sérelme nem merülhet fel, mert a rendelkezésre álló bizonyítékok nem igazolták az elkövetés tényét, a szórólapok tényleges terjesztését.

A kifejtett indokokra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az FVB határozatát a Ve. 231. § (5) bekezdés a) pontja alapján helybenhagyta.

A közigazgatási nemperes eljárás illetékének mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 43. § (7) bekezdése alapján állapította meg, annak viselésére a kérelmezőt a Pp. 324. §-ának (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján kötelezte.

A Fővárosi Ítéltábla határozata elleni további jogorvoslat lehetőségét a Ve. 232. § (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2014. október 22.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Békefiné dr. Mózsik Tímea sk.
bíró

A kiadmány hitelül: